

[Udenrigsministeren.]

Stater deltager, hvilket altsaa vil sige, at de Forenede Staters Samtykke til Ændring bliver nødvendigt. Men dernæst findes der Bestemmelser, som sikrer de Forenede Stater imod, at Domstolen benyttes til at indhente Udtalelser, ikke Domsafgørelser, men Meningstilkendegivelser i Sager, hvori de Forenede Stater er indviklede, uden at man paa Forhaand har truffet en Aftale med Staterne derom. Jeg tror, det maa siges at være Hovedbestemmelserne, og gennem disse Bestemmelser er der opnaaet det meget betydningsfulde i hele den internationale Situation, at de Forenede Stater kommer til at deltage i Domstolen, kommer ind under dens Omraade og deltager i Valget af Dommere. Der er jo ikke Tvivl om, at den Forbindelsestraad, der her knyttes mellem Folkeforbundet og de Forenede Stater i Amerika, har en meget stor Værdi i den internationale Udvikling. Der er utvivlsomt ogsaa blandt alle Folkeforbundets Stater fra Regeringernes Side Enighed om at anbefale disse Bestemmelser til Ratifikation, og de kan formentlig ventes vedtaget af alle de Stater, som de berører.

Jeg skal da anbefale dette Forslag til Beslutning om Ratifikation af de to Protokoller til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 211).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Staurning): Jeg skal tillade mig at forelægge et af Folketinget vedtaget Lovforslag om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab, et Forslag, der i Hovedsagen er enslydende med et tidligere Lovforslag, der blev behandlet i Samlingen 1925—26, og som er foranlediget af en international Konvention, der blev afsluttet mellem de forskellige Staters Repræsentanter i 1920. Denne Konvention gaar ud paa at tilvejebringe en ny Form for Forhyringsvirksom-

hed med Hensyn til Skibsmandskab, saaledes at Forhyring fremtidig skal finde Sted under Statens direkte Ledelse. Denne Konvention er nu, saa vidt det er oplyst, tiltraadt af 17 Stater, mellem disse de os nærmeste Søfartsnationer som Norge, Sverige og Finland, og i øvrigt har nu en Række andre Lande gennemført Konventionens Bestemmelser. — Det har alle Dage været saadan, at man har ment at burde have et offentligt Indseende med Kontraktsforholdet mellem Sømand og Skibsreder, man har ikke ment at kunne overlade til Redere og Sømand alene ganske frit at ordne dette Kontraktsforhold. Det findes langt tilbage som en i høj Grad offentlig Foranstaltning, nemlig ved en Vedtægt for København allerede fra 1695, og under skiftende Forhold har man søgt at bevare en offentlig Kontrol med dette Forhold, selv om det i visse Perioder har været højest uheldige Tilstande, der har udviklet sig under de Systemer, som efterhaanden er bragt i Anvendelse. Det vil være bekendt, at man baade her i Landet og andre Steder i visse Perioder i høj Grad har været optaget af det saakaldte Hyrebasseuvsen, der for Sømandsstanden var en frygtelig Ulykke, men som vel ikke længer kan siges at eksistere i den Form, hvorunder man for en Del Aar tilbage kendte det. Den gamle historiske Ordning, det saakaldte Waterschout-System, blev forladt i 1871, da man ved en ny Lov kom ind paa det private Forhyringsforhold og derved paa det allerede nævnte Hyrebassesystem. Denne Ordning ophævedesigen ved Loven af 1892, der utvivlsomt maa betegnes som et Fremskridt, men som alligevel bevarede Systemet med private Forhyringsagenter. Der er ingen Tvivl om, at der har klæbet og fremdeles klæber mange Ulemper ved dette System, hvorved en privat Forretnings Indehaver optræder som en Slags Fæstemand for Søfolk, og økonomisk set er det en lidet rimelig Ordning, der i hvert Fald langt fra svarer til de Forhold, der efterhaanden er etableret indenfor alle andre Fag end netop Sømandsstanden.

Genua-Konferencen i 1920, der var en Udløber fra Folkeforbundet, gik altsaa med til at anbefale Etablering af Statsforhyringskontorer, hvorved de forskelligartede Ulemper, der har været og fremdeles knytter sig til den bestaaende Ordning, formentlig vil kunne fjernes. Det er da en Selvfølge, at man ved dette Lovforslag, som jeg anbefaler det høje Landsting, og som er vedtaget af Folketinget, følger Konventionen, ogsaa ud fra den Opfattelse, at vi, der har haft Repræsentanter nærværende